

Kokko, Simo: Mistä terveydenhuolto saa tehtäväksiäntönsä? Alkoholipolitiikka 50 (1985): 1, 9—16

Komisario Veston haastattelu. Uusi Suomi 24. 11. 1985

Lindqvist, Martti: Onko tosi elämässä viinan maku? Alkoholipolitiikka 50 (1985): 1, 2—8

Miller, Alice: Alussa oli kasvatus. Juva: WSOY, 1985
Terveyskasvatuksen kehittämissuunnitelma vuosille 1984—1988. Lääkintöhallituksen julkaisuja. Sarja tutkimukset 2/1983

Waltari, Mika: Sinuhe egyptiläinen. Juva: WSOY, 1982

Weckroth, Klaus: Aikamme sankari. Alkoholipolitiikka 50 (1985): 4, 182—186

Virtanen, Matti: Valistus panee miettimään, mutta sisällöstä kaikki riippuu. Pulloposti 1981: 10, 14—15.

Leena Warsell

Viinikulttuuriakin tarvitaan

Alkoholipolitiikka-lehden toimitus keräsi kirjoittajiltaan alkoholipolitiikan parannusehdotuksia ja kokosi niistä julkaisunsa 50-vuotisjuhlan kunniaksi painetun koonnoksen.

Tämän pamflettinumeron luki kiinnostuneena kuin HeSan mielipidesivun tai pääkaupungin kouluisten Kevätpörriäisen: eipä tästä maasta ajatukset ja mielipiteet lopu, ainakaan kun alkoholiasioista on kysymys.

Vastakkainasetteluakin kirjoituksista löytyi. Teräväkynäinen toimittaja ilmoittautui iloiseksi viinien harrastajaksi ja halusi lisätä Alkon viinitiedotusta. Alkon tutkimuslaboratoriosta taas tuli mielipide, jossa julistettiin pannaan koko viinikulttuuri.

Alkon kuluttajavalistuksen eli oikeiden juomatajien tiedottajana haluan antaa palautetta viimeksi mainitusta kirjoituksesta. Olkoon tämä samalla post festum -osallistuminen em. MuTu-kavalkadiin.

Olen samaa mieltä viinikulttuurin vastustajan kanssa siitä, että liiallinen alkoholin käyttö, olkoon se viinaa tai viiniä, aiheuttaa väistämättä haittoja. Mutta käsitteille viinikulttuuri ja päivittäinen viinin juominen ei pidä panna yhtäläisyysmerkkiä.

Se, että Alko on lähestynyt ja tulee lähestymään tietyin kuluttajavalistus- ja asiakaspalvelutoimpitein asiakaskuntaansa sen toiveiden mukaan — myös viinitarjonnan ja -tietouden merkeissä — ei tarkoita jokapäiväisen viinin käytön suosittamista mökkiin kuin mökkiin.

Me emme ole enää takametsien havupuista eilen maahan laskeutunut kansakunta, joka voisi visusti sulkea silmänsä muun maailman viini- ja ravintolakulttuurilta.

Me matkustamme yhä enemmän. Me käymme ulkomaankauppaa. Me kansainvälistymme koko ajan, pikavauhtia. Yhä useampi suomalainen jouuu sekä kotimaassa että ulkomailla tilanteisiin, joissa häneltä odotetaan tietoutta kansainvälisestä tapakulttuurista.

Alko ei voi olla tämän kehityksen jarruna. Ei monopolin roolin viinikulttuurin lisäämisessä tarvitse olla yliaktiivinen, mutta sillä pitää olla tahtoa tyydyttää asiakkaitensa viinitietouden tarve ja järjestää sopivasti kysynnän mukainen viinivalikoima myymälöihinsä.

Mietojen juomien suosiminen alkoholin kokonaiskulutusta lisäämättä on kirjattu myös Alkon tehtävä- ja toimintalinjafilosofiaan.

Tuula Nieminen

Muunnelmia

Ilpo Tiihonen

Käsi poskella vaan

Tänä iltana

olen iloinen heppu omenapuun alla
ja kymmenentuhatta perunaa mätäneä puolestani.

Ja se mitä sinulle sanon, ei maksa tänään mitään
saat kuunnella kaukaista huminaa

ja jotakin läheltä . . .

saat kuulla kun narskahtaa lehto ja korkki

ja viini saa helistä,

ei

ethän

suruista yhteen sekuntiin

yhtään välitä.

Aamusta aamuun ahmin leipää kuin hullu
eikä mikään riitä
Alasti jäykkänä kuin patsas-Daavid!
Villinä kiimassa kuin Tantalos!
ei ei ei ei harmonisesti tällä lukukirjan sivulla
ei tätä pyntättyä siveyttä pikkupuheineen
”Kasvatus!” ”Kummitäti!”
”Luther! Lex! Traditsioooooon!”
Ha ha ha ha haluan ahmaista! Pitkä naula läpi seinäkellon!
Kyttyätte sekunteinenne, pöytälampunpaskat
Tarjoilkaa kuulantyoöntäjä!
jäisellä lautasella, päästäkää härkä joka repii sisukset
ja ryntää mäelle ja kivelle kiljumaan kuinka karmea olet
nainen ja amatsoni, vispilä pitsi ja gorilla
senkin vyöryävä peto joka litistät kaikki syntini
kuin luteen tapettiin
naurat päälle
ja vihaat kuin rakastat, käännät kylkeäsi ja kaadat
hehtaarin lepinkkoa
ja kiskot minua kuin hornan sykli eikä muuta kuin
kädet levällään vaappuen upota siihen mitä ei saa
ei ikinä saa
vaikka himoaa ja kaipaa ja rutistaa verissään
karjuu kännissä ja kiljuu keskellä päivää
ja iskee kätensä tuliseen kiveen ja rautaan ja parkuu ikäv-
ikävä
kaikki on eikä saa
ja tästä kaikesta elää vain siitä mitä ei saa
kuin nuppineuloista miljoonas magneettitaivaan alla.

Kolmetoista humalaista tuntia rakastella sinua!
Kuulla kuinka sumu ja hiontapaperi
hipaisevat toisiaan ja olla yltäpäältä kaikki
ja pidättää viivyttää ajatusta kunnes se
täydeksi pullistuneena romahtaa kuin tähti
romahtaa ohuimpien posliinien sekaan
ja sytyttää kymmenet pienet siveltimet!
Ja mitään sanomatta
minä haastattelen vihreitä kylmiä omenoita
joihin kannun kiilto heijastuu ja juon
ja juon sen aaltoilevan lääkkeen kaikki
sitä tarjoilevat puolan kieli, päätön värisävä lintu
ja kolmetoista rasvasta kiiltelevää kampa!
Niin uida ja soittaa kuin vaahto!
Niin löytää Krematorion säilytyksen ainoa kassi!
Ja sanat Liguria, Paratiisi ja Ilma!

Aurinkoa! Teitä! Savukkeita! Suudelmia!